

Від сяючих яблук

Микола Сингаївський

Від сяючих яблук
так лунко у світі,
стоїть моя пісня
в катрановім літі.
Стоїть, мов дівчатко,
мов ягода з поля.
Подумалось нині:
така ж моя доля.
Від яблунь і м'яти,
від зір і криниці,
від синіх волошок
і голосу птиці.
Від лету стрімкого –
їй далеч відкрита,
від щемного смутку,
від радощів літа.
Від гаю-розмаю,
від лугу-роздолля.
Така моя пісня,
така моя доля.